

[Kurt Hansen]

Når man nu kender den måde, aktive redaktører arbejder på, så vil jeg da ikke udelukke den eventualitet, at redaktøren af »Unge pædagoger« har skelet lidt til den ordførertalø, som vores skolepolitiske ordfører har udarbejdet.

Formanden:

Hr. Melchior har ordet – om det foreliggende forslag, formoder jeg: Det skal det jo være. Det er første behandling af et lovforslag.

Melchior (CD):

Ja, det er da klart; jeg har ikke tænkt mig at tale om andet, men jeg takker for at være blevet erindret om det.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til noget af det, der er blevet sagt her i debatten, hvor jo åbningsdebatten i torsdags er blevet draget ind i det. Det drejer sig om spørgsmålet om tillid til forældre eller ej, og det går jeg ud fra hører med til dette forslag.

Jeg kan ikke se, hvorfor vi i dette land bliver ved med at uddanne dygtige pædagoger, lærere, skolefolk af alle arter, hvis det ikke er fordi vi derved ønsker at få nogle mennesker, som er dygtigere end forældre til at bestemme i det mindste visse ting om skolen. Det er vel ikke sådan, at fordi man er i stand til rent biologisk at fostre børn, så er man vel skikket til at fastlægge pensumplaner. Det er da vel ikke det samme. Og der er da ikke overensstemmelse mellem mistillid til forældre og så den omstændighed, at man ikke ønsker, det skal være 15, 18 eller 22 pct. af forældrene, der skal have væsentlig indflydelse på et pensums art og omfang, men at dette skal bestemmes af specielt uddannede mennesker og af fagfolk, herunder også politikere som specielt beskæftiger sig med disse ting. Det er helt pivforkert at udlægge dette som mistillid til forældre.

For det første: som det har været omtalt her i debatten gentagne gange, er antallet af forældre, der deltager i valg, meget lille, og den meget tvivlsomme repræsentation for den samlede forældrekræds, der overhovedet har en indflydelse, siger sit. Men om så stemmeprocenten – hvad jeg ville ønske – var oppe på 75, så var det, at man er far og mor, vel ikke ensbetydende med, at man har forstand på at bestemme, hvilket pensum børn

skal lære i skolen. Da folkettinget jo er det forum, som bestemmer omfanget af undervisningspligten, så er det da ikke mærkværdigt, at man også synes, at de, der bestemmer omfanget, altså antallet af år og timetallet, også skal have en hovedindflydelse på, hvad denne tid skal benyttes til. Jeg tvivler på, at et stort antal af fædre og mødre i dette land anser sig selv for at være kompetente til at bestemme arten og omfanget af det pensum, som deres børn skal gennemgå i skolen.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg synes, det er nogle meget interessante betragtninger, hr. Melchior nu fremfører. Vi kan da diskutere, hvem der skal være med til at fastlægge studieplaner og sådan noget i folkeskolen. Der siger hr. Melchior, at det skal være fagfolk, og så siger han, at deriblandt skal der være politikere. Hr. Melchior stiller et skel op, idet han siger, at forældrene på den ene side skal ikke være med, men det skal fagfolk være, og til dem henregner han så politikere. Det er et nyt, interessant syn på folkestyret i vores land. Vore politikere skulle være udvalgt iblandt almindelige mennesker til at repræsentere dem, og hvad der skulle give politikere særlige kvalifikationer til at lægge studieplaner og den slags, det må jeg sige det stiller jeg mig helt uforstående over for, og det imødeser jeg gerne en redegørelse for fra hr. Melchiors side.

Formanden:

Jeg advarer imod en almindelig skoledebat, idet jeg citerer, hvad der står i forretningsordenen:

»Ved 1. behandling drøftes lovforslaget ud fra principielle synspunkter uden nærmere gennemgang af enkeltheder.«

Det beder jeg medlemmerne tage til efterretning.

Helle Degn (S):

Jeg vil godt lige gøre den bemærkning, at jeg synes netop, at hr. Melchiors indlæg understreger centrum-demokraternes synspunkt, at det skal være specielt uddannede mennesker, det skal være fagfolk, som skal give sig af med skolens virksomhed. Endnu en gang får vi altså ridset op, at det er en central beslutningsproces, centrum-demokraterne ønsker. Hr. Melchior går endda så vidt, at han